



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 152/08-52

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. M. a Ing. V. M., obaja bytom B., zastúpení advokátom JUDr. Š. L., B., vo veci namietaného porušenia ich základných práv podľa čl. 15, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 22, čl. 23 ods. 1, čl. 24 ods. 1, 2 a 4, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 29 ods. 1, čl. 32, čl. 36 písm. a), b), c) a d), čl. 37 ods. 1 a čl. 40 v spojení s čl. 12 a čl. 13, ako aj ich základného práva podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 CoP/85/2005 z 15. augusta 2006 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2006 zo 6. augusta 2007 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť Ing. M. M. a Ing. V. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 11. decembra 2007 doručené podanie Ing. M. M. a Ing. V. M. (ďalej len „sťažovatelia“), ktoré označili ako „*Sťažnosť*“. Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že sťažovatelia namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 15, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19, čl. 22, čl. 23 ods. 1, čl. 24 ods. 1, 2 a 4, čl. 26 ods. 1 a 2, čl. 29 ods. 1, čl. 32, čl. 36 písm. a), b), c) a d), čl. 37 ods. 1 a čl. 40 v spojení s čl. 12 a čl. 13, ako aj ich základného práva podľa čl. 46 ods. 1, 2 a 4 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 CoP/85/2005 z 15. augusta 2006 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 146/2006 zo 6. augusta 2007.

Sťažnosť sťažovateľov v predloženej podobe neobsahovala náležitosti predpísané ustanoveniami § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto výzvou č. k. Rvp 2078/07-13 z 12. decembra 2007 (doručená 14. januára 2007) vyzval sťažovateľov, aby v lehote jedného mesiaca doručili ústavnému súdu návrh na začatie konania obsahujúci náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde a splnomocnenie pre advokáta, ktorý ich bude zastupovať v konaní pred ústavným súdom. Sťažovatelia boli poučení, že ak svoju sťažnosť nedoplnia predpísaným spôsobom, bude odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie predpísaných náležitostí.

Sťažovatelia na výzvu doručili ústavnému súdu 18. februára 2008 (po určenej lehote) ďalšie podanie, neobsahujúce zákonom predpísané náležitosti, spolu so splnomocnením pre advokáta JUDr. Š. L. na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd listom č. k. Rvp 2078/07-31 z 18. marca 2008 vyzval advokáta, aby podanie sťažovateľov v lehote 10 dní od doručenia výzvy doplnil o náležitosti predpísané zákonom. Advokát listom z 3. apríla 2008 požiadal o predĺženie lehoty na 20 dní na doplnenie návrhu, ktorej ústavný

súd vyhovel. Ani v uvedenej lehote však návrh sťažovateľov advokátom doplnený nebol. Ústavnému súdu bolo 8. apríla 2008 doručené ďalšie podanie spísané samotnými sťažovateľmi a neobsahujúce náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

Ústavný súd konštatuje, že aj v uvedenom prípade sa zopakoval postup ako vo veci sp. zn. III. ÚS 25/08 (v ktorej sťažovateľ – Ing. M. M. namietal porušenie rovnakých práv podľa ústavy uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8 CoP/85/2005 z 15. augusta 2006), pričom návrh i jeho doplnenia doručené ústavnému súdu 18. februára 2008 a 8. apríla 2008 spracovali a podávali sťažovatelia osobne, z čoho vyplýva, že zastúpenie sťažovateľov advokátom treba v uvedenom prípade považovať za formálne a nevyvolávajúce účinky poskytovania efektívnej právnej pomoci.

## II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je nútený konštatovať, že sťažovatelia napriek výzve ústavného súdu adresovanej im a ich právnenému zástupcovi do dňa predbežného prerokovania neodstránili nedostatky svojho podania.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2008